

νὰ τὰ τρώμα δι' ἑκείνους,
ποῦ σκοτώνονται γιὰ μᾶς.

Στείλιτέ μας τακτικά
φρούτα καὶ λαχανικά,
καὶ καθόλου μὴ θαρρήτε πῶς μᾶς πάει ριπιτί...
στείλετε καὶ λίγο νέρτι γιὰ φουγάλα δυνατῆ.

Κι' ἔγραψαν ἀπὸ 'καὶ πέρα
τὸ παιδί πρὸς τὸν πατέρα :
« Μὴν σὴρ πικπα,
ζέ νι σὶ πᾶ
κὲ φέρ Ιοι...
τί λὲς καὶ σὺ ;

Π.— Κλαίω, καυμίνε, σὴν κυτῶ
πῶς τόσο μένος θὰ χαθῆ,
πῶς τὸν λεβέντη τὸν στρατὸ
τὸν πρόσταξαν νὰ νικηθῆ.

Κλάψε καὶ σὺ παλληκαριᾶ,
ποῦ βάφει μ' αἷματα τὴν γῆ,
κι' ἰδύγγησε βαριὰ βαριὰ
γιὰ τῶν μεγάλων τὴν φυγή.

Φ.— Τῶν κομμάτων ἡ σάπιλα, τῶν Ταμειῶν ἡ ρεμούλαις,
τῶν ρητόρων ἡ παρλάταις, ποῦ μοῦ φέρουν ἀναγούλαις,
ἡ πληθὺς ἀξιωματῶν, ποῦ τὰ πῆρανε κι' οἱ γύφτοι
κι' ὄλ' ἡ νέα κλεφτουρά, τὸσαις
τοῖσαις τοῖμαισι καὶ μετάνομαις καθενὸς τσανακογλύρτη
'στῆς Ἀλλῆς τὰ μαγειριᾶ,
τὸ συρμὸ τὸ πατιρντι, τὰ ζουρ φίζ,
τὰ κέρπ μιντι, μὲλ ντ' ἀνράν καὶ κοστουμῆ,
ποῦ ἔστρέλλανεν κι' ἐμῆ, τῶσα
χάδια, τῶσα γέλοια σ' εὐνοῦμενα κοπίλια,

συμμαρῖα ντισταγκίδων, ποῦ μᾶς κάνουν τὸν βαρὺ,
τὰ κυχλίματα κι' οἱ τρόποι Γαλλικῆς φακλαναρι,
τῆς κυρίας Φασουλινᾶς ἑνας κι' ἄλλος σουαριῆς,
τὰ παρᾶσμα δεμίνα ὅτῶν γαιθάρων τῆς οὐραῖς,
νὰ τὰ πέρνεσ σὺ κι' ἐγὼ,
ποῦ πολλὰ φιλολογῶ, στρατηγοὶ λιμοκοντόροι,
μὲ φτεζαϊδὶ καὶ κοροῖ, ποῦ μ'προστὰ ὅτὸ μισοφόροι
κάνουν τ ο ὄ ρ καὶ μ π α λ α ν σ ε ἰ,
νίσι Συβαρίται γαυνοῖ, γίροσι Σιέτροσι καὶ Φαῦνοσι,
πῶς κι' ὄνειρο κρυφὸ κάθε μάντρας καὶ σπητροῦ
πῶς νὰ γίνου κ ὀ μ ἰ λ φ ὀ
κι' ἄνθρωποσι τοῦ Παλατιοῦ,

γυναικῶν χειραφετήσεσι, ποῦ σασιτῆσι καὶ κρατειῶσι
τὸ μυαλό σου μὴ σοῦ φύγο, τῶσαις γλώσσαισι
περγιλόστραισι τῆς πατρίδος ἀρετῆς,
ποῦ ὅτῆν δόξαν μᾶς ὠδήγει, τῶρα
δὲ γελε μαζὶ τῆς καὶ καθινᾶς ψυμοῖ ἴτης,
καὶ τὴν πέρνει ὅτὸ μαζὶ σὴν νισόπλουτος
μπαλαῖ, δια τοῦτα κι' ἄλλα κι' ἄλλα
σπουδαίωτοις πολλῆς ἔξισκασαν εἰς τὴν φουγάλα

Π.— τὸν νταπόων τῆς Ἀλλῆς.

Πῶσι νοῦς στρατηγικῆς!...
ὄλοι χάσκου κι' ἄπορουν,
τῶρα δὲ κανονικῶς κι' ἀπαθιῆς ὑποχωροῦν,
ἕως ὅτου, Φασουλῆ, μὲ τὰ σκίρτσα τῶν ἐκείνων
τὸν ἔβημ τὸν προσφιλῆ μᾶς
τὸν φέρου ὅτῆν Ἀθήνα,
γιὰ νὰ λάβῃς μίαν ἡμέρα τὴν τιμὴν
νὰ τὸν γνωρίσῃς, καὶ ἑξαπλώνοντας
κοντὰ τοὺς Ρωμῆους νὰ μακαρίσῃς,
καὶ τ' ἀρχαῖα δειχνοντάς του
καὶ τῆς πέτρας τῆς πολλῆς;
κάθε τόσο νὰ τοῦ λὲς :
« κὲλ γυλοᾶρ, μὴν σὴρ ἔβημ !
κὲ ζι τ' ἔμ, ζι τ' ἔμ, ζι τ' ἔμ. »

Φ.— Ἄμμ' ἐκεῖνο τὸ Γεωργακῆ, τὸ θαλασσινοῦ δελφίνι;
δὲν εἰζέυρε πᾶ κανίνας ποῖον νὰ πᾶνον,
ποῖον ν' ἀφίνη. Κύττα πέρα,
Περικλῆτο, πρὸς τὰ βᾶθη τοῦρανοῦ...
πάει καὶ Θεσσαλονικῆ, πάει καὶ Καρα-Μπουρνού.

Τι κακὸ καὶ τί χαλάστρα!...
μαρὶ δόξα, μαρὶ τύχη!...
πάνε φρούρα καὶ κάστρα,
πάνε καὶ Κυκλώπων ταίχη.

Καὶ γι' αὐτὸ τὸ παλληκαρι
λὲν ἐλευθέρου καὶ δούλου
πῶς περνε καὶ τὸν Κανέρη,
πῶς περνε καὶ τὸν Μισούλη.

Φεγγοβόλησαν πυροὶ
τῶν πολέμων πέρα πέρα,
κι' ἀπ' τῆς Σκιᾶθου τὸ νησι
βομβαρδίζουσι νύκτα ἡμέρα.

Περικλῆτο κακομοίρη,
μὴ γελᾶς, τάστεια πάψε,
καὶ σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι
σάσκου φόρεσι καὶ κλάψε.

Ὁ γίρο-Λῆρ γκρεμιστήσις, γρηρὸ ψευτοφυλλάδα,
ποῦ σὴν τὸν βλῆπῆς σοῦρχαται σὴν ὄρνο νὰ τοῦ κρώξῃς,
καὶ τῶρα πλῆον, Περικλῆ, τὴν ὄβλιον τὴν Ἑλλάδα
ὅτὸ τελευταῖον σύνορον τὴν ἔφερε τῆς δόξης.

Ἡ Καρκαλοῦ γκρεμιστήσις, καὶ τὸν ξανθὸ τὸν Ράλλη
τὸν ἔδελαν ἀπ' τῆ φωτιᾶ τὰ κάστανα νὰ βγάλῃ,
ὁ Παπαρδίλας ἔπεισε, φλογερωτῆτης κρασις,
ὅπου θερῖα μᾶς ἔκαμε γιὰ πόλιμον ἀνήμερα,
κι' ὁ Ράλλησ τῶρα βεβαίωσ πῶς ἡ σπουδαία ὄρασις
θ' ἀρχίσῃ τὴν Παρασκευῆ, κι' εἶναι Σάββατο σήμερα.

Π.— Ζήτω καὶ τὸ κεινούργο μᾶς καὶ τὸ παλῶ Κουβίρνο,
καὶ χίνο μαῦρα δακρυᾶ, καὶ μήτε κᾶν σὶ ὄρνο.

Μεγάλο σχέδιο στρατηγικὸ κι' ἀπὸ τὰ Φάρσαλα ὅτὸ Δομοκὸ.

Ὁ Πασοῦσ τραβῆ τὴν πόλιν τῶν Φαρσῶλων νὰ προσβάλῃ,
μὲ Στρατόκεδο δὲν ἔβρισκε κι' ἀπ' ἰδῶ πηγαῖον κι' ἄλλοι.
Σιωπῆ βαθεῖα καὶ νύκτα... μήτε βρόντος, μήτε κτύπου,
κι' ἔσκαψε τὸ καύκαλο τὸν γὰρ; νὰ νοῦσῃ τὸ τερεπτι,
μὲ σὴν μπουῖρες ποῦ νὰ νοῦσῃ μὲ τὸ σχέδιον αὐτὸ
πῶς τὸν γέλασαν καὶ κάλι καὶ τὸν καίον τὸν κρυφῶ.